

ఎంకన్న

ఈ సారి తప్పక సీతక్క కట్టది. లేదు; మళ్ళసారికి; కాదు లేదు; కట్టనే లేదు సీతక్క. ఏం దిది? ఏం లేదు. కర్ణపురాజయ్యమందల కంటికి ఆనే కొదెలున్నవి; కొన్నాళ్లు ఆమందల గల్పి సూస్తే? సూడుంది తప్పేముంది? అయిన గని ఏమి లేదు, ఎక్కడలేదు. అయ్యోకత! ఎట్లమరి? ఆ! ఎట్ల లేదు, గిట్లలేదు. మరీ అపురూపరం ఎక్కువైంది. గడెం గడ్డే సరి. రోగం గుదుర్తది. కట్టిసూడుంది.

సరే! సీతక్కను గడెం వోలిను. ముక్తమ్మ జూసింది. ఆవ లీవల వడ్డది. సీతక్క మెడమీది కాణి తన మెడ మీద వెట్టినట్లనిపి చ్చింది. బిర బిర నడిసింది మిర్పగుడ్డెం లకు, “ఇదేం? కక్కెతనం రా నాయిన? గున్న ఏన్న సొంటి సీతక్కను గడెం గట్టిను? మీకు చేతు లెట్లోచ్చెరా తండ్రి? సీ తక్కేం గొడ్డు వోదు. ఈయాళ్ళ గాకుంటె రే పాయె; ఎట్లుండి ఆయి. నిన్ననే చెల్లెలు కొరటు రాసింది. నా సీతక్క ఎట్లుండి? అని చెల్లె: నీవు గుమ్మడిపండును గన్నపు గదా! ఇంగ సీతక్క రామలక్ష్మణుల వెడ్డది, ఉండు, అని రాసిన. ఆ పిల్ల పాపం: ఎండిపట్టెడ చే పిచ్చిపెట్టుండి అని ముప్పై రూపాయలు వంపింది. పట్టెడేమొ గాని సీతక్క మెడ లొంచి బరువు వెడ్డిరి ఇద్దుండి గడెం” అని ఇచ్చిచ్చింది.

ఎంకట్టారెడ్డి శ్రీకంగాపురం బోయి వొచ్చిండు. వొస్త వొస్త రెండు వేలువోసిరొండుకోదెలు చెచ్చిండు. ఒగటి తెల్లకోడె: ఇంగోటి బొల్లికోడె

76A

కోడెలు కొండు మాంచి పొగర్ల ఉండవి. తెచ్చుకం తెచ్చుక మే ఎంక
 ట్రాంరెడ్డి బావ నాగిరెడ్డి సుట్టపు సూపున వొచ్చి నోడు తెల్లకోడెను నా
 కిచ్చెడి దంక గా దని పట్టువట్టిండు. సరె నన్నడు ఎంక ట్రాంరెడ్డి.
 కోడెను గొట్కపోయిండు, నాగిరెడ్డి. ఇంగ బొల్లికోడెను 'ఎంకన్న'
 అని పిల్చి, ఎంక ట్రాంరెడ్డి మందల గల్పిండు గాసగాండ్లు.

సీకటివడంగనె ఎండలమాలెల గట్టిను ఎంకన్నను. తెల్లారింది
 పసుల పోరలొచ్చి. మెడ పప్పు లిడ్సి, గాడి సాపుజేసిను. పప్పు
 ఇడ్వబోతె బుస్సు మన్నడు ఎంకన్న 'అమ్మో ! ఈ కొత్తగుట్టు రేపు
 కోళ్ళుగుయ్యంగ మోటగడ్డె, బర్తిమోస్తె, మోకాళ్ళబంటి ర్యాగట్ల
 గుంటకదిర్చి న్నాడు గద ఎక్కయ్యేది ? ముం దున్నది బిడ్డ ముసుళ్ళ
 పండుగ !' అని నోరున్న మనిషితోటి పంథాలు వల్కినట్లు వల్కా
 కంట మెడతలుగు ఇడ్సిండు, బాలిగాడు.

ఎంకన్న అంకేసిండు. ఊరన్న ఊరు నాదిచ్చింది. కొట్టా లల్ల
 ఉన్న ఆవులన్నీ సెపులు నిక్కపొద్దుకున్నవి. పెయ్యలు కట్టుదెంపు
 కున్నవి. ఎక్కడీ అంకె ? ఇచ్చిత్రంగ ఉండది ! బసుపణ్ణ అంకె
 దెట్టి నట్లుండది. ఆ ఊళ్ళె ఉన్న నాసి రకపు కోడె లన్నీ కోసుదూరం
 ఉర్కినవి. ముక్తమ్మ కొట్టంల గట్టిన సీతక్క సెపు లల్ల అంకె వడ్డది.
 సుట్టు జూసింది సీతక్క. సక్కగ బాట వట్టింది. పసుల మందలగల్పి
 యాణ్ణుండో కొత్తకోడె వాస నొచ్చింది. బెదురు సూపులు జూసుకుంట
 నడుస్తుండది సీతక్క.

ఇంతట్లనె పక్క కోటబుర్జుమల్లు దాటి ఎంకరెడ్డి మంద గది
 లింది. మంద కంతకు మాణిక్య మోలె ఎంకన్న వొస్తుండడు. సుట్టు

కలెజూసుకుంటు. ఇంతట్లనే ముక్క చూసిండు; ఎంకన్న. కొమ్ము లోటి బూమిని గుమ్మి మన్ను ఎగజిమ్మిండు. పక్క మందల వాయ్యారంగ నడుస్తుండది సీతక్క. సీతక్క జూసింది ఎంకన్నను. సిగ్గువడ్డది. ఇంగింత వాయ్యారంగ మెడ గంటలు గణ గణ మనంగ దిప్పుతుండది. పక్కలపోంటి నడేసి ఆపుచూళ్ళ కాళ్ళు నల్ల దొక్కుతుండది. “ఇదేంది ? సీతక్క ఎన్నడులేంది నాటకం దొక్కుతుండవు ? అన్నట్లు తోటిపసురం ముందు నడుస్తుండది. మళ్లొసారి అంకేసిండు ఎంకన్న. సీతక్కపై జలదరిచ్చింది. పక్షే లోళ్ళ కోడె రాచ్చి సీతక్క పక్కపోంటి నిలవడ్డవి. సీదరిచ్చుకోని బిర బిర నద్ది తప్పిచ్చుక తిరింది సీతక్క. మందకు. అడ్డమొచ్చి నిలవడ్డతు ఎంకన్న. ఎన్న పట్టు వట్టింది సీతక్క. కొంతవడి బాట గాసిండు ఎంకన్న. ముందునడ్సండు. ఎన్నకొచ్చిండు పక్కపోంటి నద్దిండు; జోడుగ గడిలెండు ఎంకన్న.

సీకట్లు వడ్డవి. భారీఎడ్లు దాణ దింటుండవి. బట్లు కడ్డి దాగు తుండవి. పాలువిండుకోని చూళ్ళను ఇడ్సిన్ను, దినాం తీర్గ ముక్తమ్మ వొచ్చి కొట్టంల జూస్తే సీతక్క గుంజ భాళీ గండవడ్డది. అయ్యో ! బాలిగా, సీత కేదిరా ? అని అడిగింది. బాలడు, బయపడ్డడు. “ఈ యాళ్లెందుకో సీతక్క నెప్పినట్లు ఇనక యాడోకొ తొలుగు తుండది. అదిలిచ్చి కొట్టుకొచ్చిన. మందల్నే గల్సిండె.” అన్నడు. ఇంతట్లనే “ఎన్నడు లేంది ఎట్ల దప్పిచ్చెరా ? మెకం గిన ముట్టలేదు గదా ?” అని అడ్గింది ము కమ్మ. “నాసత్తె ప్రమాణ మయ్యా, మంద లల్ల నా సొతాగ జూసిన” అని వాడు జెప్తుంటె ఎంకొమయ్య గాసగాడు ఎల్ల డొచ్చి, “దొరుసాని మీరు దే పిక రుండుండి. మీ సీతక్క మా కొత్త

కోడెలేడు. ఎంకన్న ఆ ఎంకన్న ఎంట వొచ్చింది. మా కొట్టం లై అగింది” అన్నడు.

ముక్తమ్మ ముసిముసి నగింది. ఇంత ట్లకే ఆడ్డి వొచ్చిన నారాయణ తోటి “ఇంటిరా ? ఉత్త పున్యానికి సీతక్క మెడన కాడిపెడ్డిరి. కంటికి అన్నే మా సీతక్క కా దన్నదా ?” అన్నది.

మర్నాడు మాపటికి ఎంకన్నను ఎంట వట్టుకోని సీతక్క ముక్తమ్మ పసుల మారెల కొచ్చింది. సీతక్క మాలె సిన్నది. కట్టపనడి లేదు. తడకతప్పు ఉండద. ఎంకన్న ఎత్తుకు, దుంకుకు తడక తప్పు గూలి పడ్డది. తర్పి దూడలన్నీ తోకలు ల్యావట్టి దగ్గెర్కి గుంపు గూడినవి. ముక్తమ్మ జూసింది. నారాయణ ఎంకట్రాంరెడ్డి కాడ్కి పసుల పోరణ్ణి దర్మి. కోడెను గొట్క. పొమ్మన్నడు. ములుగట్టులు వట్టుకోని ఇద్దరుగాన గాండ్లొచ్చినా. ముట్టనియ్యడు పట్టనియ్య దెంకన్న. పగ్గాన్ని దగ్గెరికే రాని య్యడు పెద్ద పామోలె బునలు గొడ్తుండడు. ఎంకన్నను పగ్గాన పట్టవో యిన దిక్కుకెల్ల అడ్డం దిర్గు తుండది కాపెక్కండ్ర సీతక్క.

ఇవంత చిత్రంగ జూస్తుండది ముక్తమ్మ. అటు ఇటు అదిరిచ్చి పగ్గాబట్ట శాతగాల జీత గాళ్లు ములుగట్టులు బూమి కానిచ్చి “ఇయ్యాళ్ళ మేం గాదు గద. హరి బ్రహ్మాదు లొచ్చిరా ఎంకన్నను ఈడికెల్లి కది లియ్య లేరు. ఈ మకరు కోడెను సీతక్కను తప్పజేయ ఎవ్వరివశం? ఇంగ మేం బొయ్యి దాణబుట్టి వట్టుకొస్తం. ఈ మాపటికి ఈణ్ణే ఉండ నియ్యింది.” అన్నారు. ఈ మాటిన్న నారాయణ “ఒక్క నాటి దాణ వెట్ట

లేక గాదురా! అరుసుణ్ణి జూసి పురుసుణ్ణివోగొట్టు కొనె అన్నట్లు ఈ
 ఎంకన్న అంతెలు ఇని మా బక్త లన్ని మిడి గుడ్లెసి కూలె టట్లున్నవి
 గదరా ! పంచాయతి గూల.” అని అంటుంటె, “ఆఁ! ఏం పంచాతి
 పతేలా? మళ్ళ ఆవుటియాళ్ళకు ఏనుగు లోలె కోడెలను వె డ్దది సీతక్త
 అని అన్నరు జీతగాళ్ళు. ముక్తమ్మ ఆ మాట ఇని, “మీకు దండం
 బెడ్త గని పదుండి పోదం. “అని అంటుంటె, ఎక్త డోళ్ళ కడ
 వోయినను.

నెల్లాకెయింది. ఎంకన్నను పగ్గాన వట్టిన నరుడే లేడా పూళ్ళ.
 సీతక్త కట్టింది. డొక్తలు ఓలిసి నున్నగ నిగ నిగ మంటుడది. ఊళ్ళ
 శనా మంది ఎంకన్న ఇత్తనపు కోడె వోలె ఉంటె బాగుండు నను
 కున్నరు. అనుకోరు ? మరి ? ఎంకన్న ఎత్తు లక్ష్మి పుట్టింది సీతక్త కు.
 ఊరన్న ఊరు నిలవడి సూస్తరు లక్ష్మిని. కాటిక కండ్లు ముక్తే సీతక్త
 సాయి. ఎత్తు ఒడుపు అంత ఎంకన్ననే. దిష్టి తగుల్త దని లక్ష్మి మెడల
 జీడిగింజలు కురువ దారంల ఏసి కట్టించింది ముక్తమ్మ. పాలనురుగోలె
 ఉన్న లక్ష్మి మెళ్ళ నల్లటిదారం ఇంగింత దిష్టిగొట్టే టట్లు జేసింది.
 ఇసొంటి పెయ్య దూడను యాడ జూడ లే దంటే యాడ జూడ లే దని
 అంద రన వట్టినను. గని దోసిళ్ళ నిండ పైకం గుమ్మరిచ్చి ఎంకన్నను
 దెచ్చి ఎని పాట లేకుండ అడ్డగోలిగ ఊరి మీద ఇడ్వమంటె ఎంకట్రాం
 రెడ్డికి ఇష్టం గా లేదు. పోసిన పైకం బూడంగ పసురం కష్టం జేసి కొన్నో
 డికి ఆదెరువు గావాలె. పెట్టిన బండాలం పోంగ దినాం ఎంకన్నను
 గూసోవెట్టి మేష్ట మంటె తెల్లెన్నును ఇంట్ల గట్టేసుకున్నట్లె అందు కని
 ఎంకన్నను ఎద్దు జేసిను.

వగ్గానికి జిక్కిండు ఎంకన్న. కాడికి మెడ వొంచిండు ఎంకన్న. కర్రెట్లనడిసిండు ఎంకన్న. గడెం బోయిండు ఎంకన్న. యాపనికి ఎన్న వోడు ఎంకన్న. ఎంకన్న పనిల మున్ని తేలుండడు.

“ఇదేం సిత్ర మమ్మ సీతక్కకు ఒక్కటే ఈత. ఎన్నటి జన్మం ల ఈ సీతక్క మంచి పుట్టువే ఉన్న టున్నది. లే కుంటే, వావి వరుసలు లేని పసురానికి ఈ కట్టు వా తేంది?” అని ఒగరు అంటే, “ఆ! ఈ ఆపు సారే అంత గావొచ్చు. అయింది కాంది కై గట్టి చెప్పు కం అటువా తైంది మందికి. లేకుంటే నోరు లేని పసురం ఎంకన్నను దప్పిచ్చి ఏరే పసురాన్ని బారనియ్య దంటె ఎట్ల? అనే బోడు అంటే ఇనే బోడన్నా ఎట్ల ఇంటడు?” అని అన్నారు ఇంకొగరు. ఏమో? యాది నిజమో యాది అవద్దమో గని సీతక్క చుక్క కట్టనేలేదు.

సీతక్కను జూసినప్పు డల్ల ముక్తమ్మకు అచ్చం ఆ సీతమ్మ తిల్లిని జూసి కట్టే అయ్యేది. లో లోపట్ల నె చెంప లేసుకొని దండం బెట్టుకొనేది. అప్ప చప్ప ఎంకన్న మందల గల్పి పోతుంటె, ముక్తమ్మ మనుసుల ఏందో మెడిలేది. ఆ ఊళ్ళ దగ్గర దగ్గర వెయ్యి అవుంది. గని ఒక్క అవు అన్న లక్ష్మి అసుంటి పెయ్య దూడను గని, కోడె ల్యాగను గని వెట్టలేదు. ఇంతకు ముక్తమ్మ అంశవంతురాణు. లక్ష్మి పెయ్య దైనా వెయ్యిరూపాఱుజేస్తది. లక్ష్మి ఈంతె నిలువెత్తు కోడెలు. ఈ కోడెల్ను గొనాల్పంటే మూల కున్న గుర్గు లన్ని పీకాలె; లేకుంటె పాత గుమ్ము లన్న మెత్తులు దీయాలె. దేని కన్న పెట్టి పుట్టాలె అని మంది అనుకో వట్టిను.

దినాలు గడ్సినవి. ఏండ్లు బాటినవి. ఎంకన్న మూపురం బిగువు నళ్ళింది. గంగదోలు ముడ్తలు వడ్తుండది. అయినా మందల

కై నోడె ఎంకన్న ఆ యాళ్లా సీతక్క గట్టుకు వోయింది. సీకట్ల
 ఇంటికి రాంగ యా పురుగుముట్టిందో! కూలవడ్డది గట్టున. వనుల
 పోరడు జూసు కోలేదు. పసులు ఇంటికి కొచ్చినవి. అలువాటు
 సొవ్వున ముక్తమ్మ వొచ్చి కొట్టం ల పారజూసింది. సీతక్కలేదు.
 పన్నెం దేండ్ల ముచ్చట ఒక్కసారి ముక్తమ్మ కండ్లల మెదిలింది.
 కాళ్లు వొణుకుడు వట్టినవి. అనుకోకుండ కండ్ల పోంటి నీళ్లొచ్చినవి.
 సీతక్క రాకపోతే ఇంట్ల అంద తంత వట్టమ్మ కోలేదు; ముసలి గోవు
 అదే వొస్తది. గని ముక్తమ్మ కాళ్లు నిలవడలేదు. ఎందుకన్న మంచి
 దని ఎంకట్రామయ్య పసులు పారె జూసి రమ్మని కురుమట్టి దరిమింది.
 అడికి వోయి; అర్దుకొనెట్యాళ్ళకు ఎంకన్నగూడ రాలేదు. సరె ఇద్దరు
 జీతగాండ్లు గలిసి గట్టుకు బాటవట్టినను. అడ్డం దిడ్డం బండ రాళ్ళన్ని దాటి
 మెత వడ్డకాడ జూసిను. పసులజాడ గానాలేదు. చెకిముకి గొట్టు
 కుంట పొదల మాటున అల్కిడి అయిన తావున జూసిను కానాలే.
 అలుగు దుంకుడుకాడ జూసిను. కానాలేదు. ఏమో! యా మెకం
 గవిలకు ఈడ్చుక పోయిందో ఏమో! రొండుపసరాలు జవ దగ్గినవే
 ఆయెగదా! తెల్లారగట్ల జూతం అని ఇంటిమొకం బట్టినను. ఇంతట్లనే
 ఎంకన్న అలికిడి ఇనొచ్చింది. అటుదిక్కు పోయి సూసె వరకు
 సీతక్క లేవ లేకుండ కూలవడ్డది. ఎంకన్న బాట సూపుకుంటు రొం
 డడుగులు నడుస్తడు; మళ్ళ ఎన్నకొస్తడు, ఇట్లా సీతక్కను ఇంటికి
 దోల్కపోవా ల్ని తండ్లాడు తుండడు. ఇట్టి సీతక్కను, ఎంకన్నను
 జూసి కురుమడు అద్దే ఉండి, బాలడు ఇంటికి ఉరికిండు. బండిదెచ్చి
 సీతక్కను ఏస్కపోయినను. ఎంకన్న ఎంటవోయిండు.

దాసరి కనుకప్ప వొచ్చి పసురులుండి సీతక్క నోట వోసిండు. ఇంత కింతకు సీతక్క పండ్లు కర్చకపోతుండవి. నోరు దెరువక పోతే పీకెగొట్టం బెట్టి పసురువోస్తుండరు. సీతక్క కొత్త తవుడు దిని నా వెక్కిన గొడ్డు తీర్గ బిగిచ్చు కుం టుండది, ఎక్క దోళ్ళక్కడ పోయినను.

తెల్లారింది. దబ దబ ముక్తమ్మ వొచ్చి నిలబడ్డది. ఇంత దాంక ఎంకన్న ముక్తమ్మ ఇంట్లనే ఉన్నాడు. ఈ సంగతి ఎవ్వరు వట్టిచ్చుకో లేదు. సీతక్క గిజ గిజ గింజు కున్నది. తన్ను కున్నది. మూత్రిచ్చింది. తేలేసిన కండ్లుదెరిసి పెద్దగ జేసి చూసింది. ఎంకన్న గండ్ల వడ్డ డేమొ! తో కాడిచ్చింది. ఎంకన్న అంజా! అన్నాడు. ఇదంత జూస్తున్న ముక్తమ్మ తన కండ్లను తానే నమ్మలేదు. అనుకో కుండనే రొండుచేతులు జోడిచ్చింది.

సీతక్క వడ్డది అనంగనె పెద్దింబోడు వొచ్చిండు. సచ్చిన గొడ్డును గదిలిచ్చాలని. ఎంకన్న అడ్డం నిలవడ్డడు. కొమ్ముల తోటి కుమ్మవోతడు. సూడసిత్రం గుంది ముచ్చట. నారాయణ వొచ్చిండు. ఎంకట్రామయ్య వొచ్చిండు. రావలసి నోళ్ళొచ్చినను. ముక్తమ్మ సీతక్కను మన్నుజేత మన్నది. మొగో శిర్దరు నెత్తు లొంచుకోని కండ్లు దుడ్చు కున్నారు. ముక్తమ్మ నల్గుర్ని పిలిసింది. సీతక్కను గడిగినను. కొమ్ములు పూజిచ్చినను బండిల దీస్కపోయి సంసం జేసినను.

ఎంకన్న ఇంటికి గదిలిండు పసుల మాలెల నిలవడ్డడు. ఎంకన్న దాణ దినలేదు. గాటిల గడ్డి ముట్టలేదు. తనమెళ్ళ తలుగు ఉండవో

లేదో? పెండకడి ఏయలేదు; పంచితిల లేదు. తెల్లారింది. ఎంకన్న నిఱ్ఱనీలిపోయిండు. సూసింది సూడంగనే పోరడు ఉరు కుంఠవోయి ముక్తమ్మకు ఎంకన్న సంగతి జెప్పిండు. ఇంట్లు యాడ్వి యాడవెట్టి నారాయణను దోల్కోని ముక్తమ్మ ఎంకన్న కాడికి వొచ్చిచూసింది. నిజంగనే ఎంకన్న లేడు. అడ్డివొచ్చి నిలవడ్డ ఎంకట్రామయ్యను జూసి "అన్నా , ఎంకన్న సీతక్క కాడ్కి వోయిం డన్నా" అని మొకాన కొంగు వెట్టుకోని బాపురుమన్నది. అనుకోకుండ ఎంకన్న గొడ్డు అన్న మాట మరిసి అందరు ఓ అని ఎడ్సిన్సు.

లోకం ల లేని ఈ సిత్రం జూడ ఊరన్నఊరు కట్టున గదిలిన్సు. "ఇవి పసురాలు గావు; దేవలోకం పుట్టుకలు" అన్నారు. ఆ డోళ్లంత "సామితల్లి గౌరమ్మ సీతక్క తీరు సావు మా కియ్యి" అని పుస్తైవొట్టు కండ్లకద్దు కున్నారు. "సీతక్కకన్న పుణ్యం ఎంకన్న ది రా. జంటమీన ఎంత ఆరివారం ఉంటేమట్టు ఇదేం ఆదునుకాలం గన్క నా? యాదో పిట్టల జంటల పెంటి వోతె పోతు బత్కడు. పోతు వోతే పెంటి నిల్వదు- అనంగ ఇన్నం గని; తల్లి పిల్లకు ఏరుతారు జూడని యి గొడ్ల ముచ్చట కండ్లమందల జూసిసి, ఏందో మైస్కరం తీర్గనె ఉండచి." అని అన్నారు.

ఆ యాళ్ల ఎవ్వరు పనిపాటలు అర్సుకో లేదు. తిండి తిప్ప లనలేదు. తన మనోడు వోతే నల్గురు నాల్గు చేతులేసి నట్లు అందరు అన్నీ జమజేసిన్సు. బుక్కయ్యారయ్య బుక్క గులాలు దెచ్చిండు, నారాయణ ప్యాట్లకు మనిషిని దర్మి పూలదండలు దెప్పిచ్చిండు. ఎంకట్రామయ్య గులాం రసూల్ తాన పన్నీరుసీన దెప్పిచ్చిండు. పిలవకుండనే చైండోండ్లు

గవ్వలబింకి దెచ్చిను. హరిదాసు ఎక్తారు వట్టుకొచ్చిండు. కావలి రాంబు
 సడుంగట్టి గజ్జల కట్ట దెచ్చి నిలవడ్డడు. బజంత్రిలు సన్నాయిపీకె
 దెచ్చిను. తప్పెట్లొచ్చినవి. ఏమి వండుగ! ఎఱు? లొల్లి! ఏఱు సంబు
 రం! ఆ నాడు కులం, తలం లేదు. చిన్నా పెద్దా లేదు. ఒకరి చేతుల
 పని ఒగరు అందుకుంటుండరు.

అంత తయారైంది. పెద్దబండి వొచ్చింది. మామిడి ఆకుతోటి
 పూజిచ్చి తెచ్చిను. మనిషికి జేసినట్లు ఆఖరుసారి ఎంకన్నకు జేయవల్సిన
 అలంకారం అంత జేసిను. అయ్యగారొచ్చిండు. మంత్రపునీళ్ళు
 సల్లిండు. గోవిందా గోవింద అనుకుంటు ఎంకన్నను బండి ఎక్కిచ్చిను.
 బండిమెల్లగ రథం గదిలివట్లు గదిలింది. ఊరబాయి కాడికొచ్చిను.
 సీతక్కను మన్నుజేసిన కాడ్నే పక్కపోంటి తోగిను.

ఎంకన్నను తాళ్ళుగట్టి మెల్లగ దించిను. ఉప్పు బస్తాలొచ్చినవి.
 తొలిసారి పిడికెడు ముక్తమ్మ ఏసింది మంచి ఇర్సుకపడ్డరు. ఆడి మొగ
 తలా పిడికెడు రొండు బస్తాలు కండ్లుమూసి తెరిసె ట్యాళ్ళకు అయిపోయి
 సవి. ఎంకన్నకు అందరు ఋణ పడ్డట్లు తలా ఓ పిడికెడు మన్నేసిను.
 సీతక్క పక్కన ఎంకన్న పండుకున్నడు. అందరు బాయికాడ్కి నడ్సి
 స్తానాలుజేసి ఇంటికొచ్చిను. సీతక్కకు ఎంకన్నకు గలిపి ఒకతే అరుగు
 గట్టి గచ్చుజేసిను.

ఊళ్ళ ఏ తల్లి నీళ్ళాడినా, యా పిల్లకు కొత్తగ పెండ్లయినా.
 పొలిమేరలాళ్లు గట్టినా. సీతక్క అరుగు లెక్క. సీతక్క అరుగు సుట్టూ
 గున్నమామిళ్లేసిను కాతాపూతా నిండుగుంటవి ఆ చెట్లు ఆవుళ్ళ ఎవ్వరిపీ
 గావు ఊరందరివీ ఆ చెట్లు. ఏరూరి నుండి వొచ్చిపోయ్యె బాటసార్లు సద్ది
 ముల్లెలు ఇప్పుకోని, సీతక్క అరుమీద గూసోని తిని, ఊరబాయినీళ్లు దాగి
 సీతక్క ఎంకన్న కతలు సీత్రంగ జెప్పుకుంటరు.